

За да дойде до новото въ живота, човѣкъ трѣбва да преобрази своя вътрешенъ свѣтъ. Преобрази ли вътрешния си свѣтъ, и външниятъ ще се преобрази. Това не може да стане изведнѣжъ. Като изучава проявитѣ си, човѣкъ вижда, че въ мислитѣ, въ чувствата, въ тѣлото си има много наслоявания, остатъци отъ миналото, отъ които не може лесно да се освободи. Той трѣбва да работи усилено върху себе си, за да се освободи отъ утайкитѣ на миналото. Тия утайки не сж само лични негови, но и на цѣлото човѣчество. Колкото по-духовенъ е човѣкъ, съ по-голъма сила и мощъ, толкова по-лесно може да се освободи отъ наслояванията на своето минало и да се подигне.

Човѣкъ трѣбва да се стреми къмъ реализиране на своитѣ стремежи, къмъ постигане на известно съвършенство. Да постигне човѣкъ нѣкакво съвършенство, това значи, да изработи една красива форма, съ която да привлече вниманието на разумния свѣтъ. Човѣкъ иска да бжде обичанъ, безъ да се запитва, за какво трѣбва да го обичатъ. Всѣки иска да бжде обичанъ отъ Бога, да се ползува отъ Неговитѣ блага. За какво може да ви обича Богъ, ако нѣмате умъ, който да възприема Неговитѣ мисли? За какво ще ви обича, ако нѣмате сърдце, което да възприема Неговитѣ чувства? За какво ще ви обича, ако нѣмате воля, съ която да реализирате Неговитѣ желания? За какво ще ви обича, ако не сте готови да се жертву-